

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 16. Concilium Ancyranum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. moribundi, metu mortis extorta, suspen-
 A. C. 314. Æta erat pœnitentia. Puellæ Christianæ,
Cypr. epist. Gentilibus nubentes, aliquamdiu com-
ad Anton. munionem priventur. Mariti Christiani,
 c. II. & juvenes, si uxores suas in adulterio de-
 c. IO. prehenderint, quibus ad secundas nuptias
 transire non licet, vehementissime com-
 monendi sunt, ne vivente uxore, quam-
 vis adultera, alteram ducant. Non al-
 terius mediis, quam exhortationis hic
 mentio fit, eo quod leges civiles mari-
 to post divortium alias nuptias permitte-
 rent, & quamvis Ecclesia his legibus, ut-
 pote Evangelio adversantibus, non con-
 sentiret, dissimulabat tamen, ne, quod
 Imperii legibus sanctum erat, aperte op-
 pugnature videretur. Hi sunt Canones
 A. 314. Concilii Arelatensis.

§. XVI.

Concilium Ancyranum.

Eus. X. Eodem tempore celebrata putantur
 Concilium Ancyranum, & Conci-
 lium Neocæsariense, suis canonibus no-
 tissima. Certum enim, in prima Eccle-
 siæ libertate Concilia fuisse frequentissi-
 ma. Ancyra erat Galatiæ Metropolis,
 quam Sedem tunc Marcellus tenebat;
 Septendecim Episcopi numerantur, qui
 cum Marcello huic Synodo interfuere, &
 inter alios Vitalis Antiochenus, Agrico-
 la

Subscript.
Conc. An-
cyr.

la Cæsariensis in Palæstina, Martyris Aga-
 pii Successor, & Eusebii Historici Præde-
 cessor, Leontius Cæsariensis in Cappa-
 docia, Longinus Neo-Cæsariensis in Pon-
 to, Narcissus Neroniadenus in Cilicia,
 Lupus Tarsensis, Petrus Iconiensis in Ly-
 caonia, Basilius Amaseensis ad Helleston-
 tum, deinde Martyr, Eustolius Nicome-
 diensis, Martyris Antimi Successor. Ex
 hoc Concilio 25. Canones habemus, quo-
 rum primi ad Lapsos in Persecutione spe-
 ctant, quæ recentissime in Oriente finem
 habuerat.

Presbyteris, qui Idolis sacrificave-
 rant, si sine dolo, & bona fide ad pugnam
 rediissent, honor, & jus sedendi penes
 Episcopum in Ecclesia conservabatur, at
 offerre, prædicare, aliasve functiones
 Sacerdotales exercere prohibentur. Idem
 de Diaconis statuitur; Episcopis autem
 pro pœnitentis fervore vel addere, vel
 diminuere permittitur. Verba, quibus
 Concilium utitur ad distinguendas fun-
 ctiones Sacerdotum, & Diaconorum sunt
 notabilia, de Presbyteris dicit: offerre,
 prædicare, aut Homiliam facere; de Dia-
 conis: oblationem præsentare, & annun-
 tiare, quia id muneris habebant in Eccle-
 sia, quod Præcones publici in cœtu pro-
 fano. Qui fugerunt, & capti sunt, aut
 proditi a Domesticis; qui jacturam bo-
 norum passi sunt; qui tormenta, vel car-
 cerem

Sæculum IV.
A. C. 314.

Sup. §. 3.

c. 1.

c. 2.

Sæculum IV. cerem sustinuerunt; quibus illata vi thus
A. C. 314. manibus, aut carnes ori ingesta, clamantibus; se esse Christianos, & qui exinde doloris signa vestitu, & vivendi ratione dederunt, hi cum omni peccato liberi sint, communionem non priventur; si quis tales vel ignorantia, vel rigore nimio privavit, sine mora recipiantur. Hic una est tam Clericis, quam Laicis Regula. Laici, quibus hæc contigerint, ad ordines promoveri possunt, si vita præcedens labe vacet. Catechumeni quoque, qui ante Baptismum sacrificarunt, ad ordines admitti possunt.

l. 12.

c. 4.

c. 5.

Qui sacrificare coacti sunt, & Idololatrarum convivio interfuerunt, si vestitu festivo, & lætitiæ indicibus comparuerunt, uno anno erunt auditores, tribus annis prostrati, duobus annis in solis precibus participabunt, tum denique ad communionem perfectam recipientur; si vero lugentium habitu convivio adfuerint, & comedentes fletibus suis epulas miscuerint, postquam tres annos inter prostratos fuerint, ad preces admittentur, & non ad oblationem; si non manducaverint, duobus tantum annis prostrati erunt, & uno anno non offerent, & post annos tres ad communionem integram recipientur. Episcopis potestas sit hoc tempus producendi, vel minuendi, & indulgendi pro modo, quo se pœnitentes tam ipso

ipso luctus tempore, quam ante, & post illud gesserint. Qui, ad primas, & le-
ves minas supplicii, privationis bonorum, aut exilii devicti, sacrificarunt, & hucusque nullam pœnitentiam egerunt, si ad Concilium, ut est congregatum, pœnitentes recurrant, auditores recipientur usque ad magnum diem Paschatis, tum inter prostratos tribus annis erunt, post annos duos communicabunt, & non offerent, totumque pœnitentiæ tempus annis sex absolventur. Qui ante hujus Concilii initium pœnitere cœperint, his ab illa, qua cœperunt die, sex anni computabuntur. Apud quos mortis periculum supervenerit, juxta consuetudinem recipientur. Qui in festo profano in eodem cum Gentilibus loco carnes manducaverint, a se ipsis præparatas, & allatas, postquam duobus annis prostrati fuerint, recipientur. Qui, injecta manuum vis, terve sacrificaverint, quatuor annis prostrati erunt, duobus annis non offerent, & anno septimo recipientur. Qui non solum apostatæ fuerint, sed etiam fratres ad apostasiam coegerint, aut causa fuerint, ut cogentur, tribus annis erunt auditores, sex annis prostrati, uno anno non offerentes, & decem annis pœnitentia complebitur.

Alii Concilii Ancyрани Canones alia Disciplinæ capita respiciunt. Diaconi, qui

Sæculum IV.

A. C. 314.

c. 6.

c. 7.

c. 8.

c. 9.

c. 10.

- Sæculum IV. qui in sua ordinatione declararunt, se
 A. C. 314. velle uxorem ducere, si postea duxerint,
 suæ Cantones suo Ministerio non excludentur, quia
 Concilii ducendi licentiam ab Episcopo accepe-
 Ancyrani. runt. Si in sua ordinatione tacuerint,
 & deinde uxorem ducant, Ministerio suo
 privabuntur. Hodieque apud nos Cle-
 ricus votum continentiae tantum tacite
 emittunt, dum, continentiam servandam
 proponenti Episcopo in susceptione Sub-
 diaconatus, nihil respondent. Chor-
 episcopis non liceat Presbyteros, aut
 Diaconos ordinare, neque Presbyteris
 urbanis in quacunque Diœcesi aliquid
 facere sine licentia Episcopi, litteris da-
 ta. Chorepiscopi fuisse creduntur Pres-
 byteri, quibus Episcopi ferme omnem
 potestatem ruri exercendam committe-
 bant. Presbyteri, aut Diaconi qui esu
 carniæ abstinent, saltem ex iis gustare
 tenebuntur, & olera cum adipe cocta co-
 medere, sub pœna depositionis. Hoc
 præcipiendi causa erat hæreticorum su-
 perstitio, ab esu carniæ, tanquam sua na-
 tura malæ, abstinentium. Si Presbyteri
 Sede vacante bona Ecclesiæ vendiderint,
 iterum vindicentur, iudicium autem pe-
 nes Episcopum sit, an Ecclesiæ expediat
 magis pretium, vel fundos alienatos re-
 cipere. Si qui Episcopi ordinati ab il-
 lis populis, ad quos destinabantur, non
 fuerint recepti, si aliam Diœcesin inva-
 dere,

c. 13.

ex edit.
 Dion. &
 Isid.

c. 14.

c. 15.

c. 18.

dere, aut seditiones contra Episcopum Sæculum IV.
 ibi sedentem excitare tentaverint, a Com- A. C. 314.
 munionem separentur. Si locum suum in-
 ter Presbyteros, sicut antea, servare vo-
 luerint, isto honore gaudeant, at si sedi-
 tiones movent in Episcopos, Presbyteratus
 etiam honore, & communionem pri-
 vabuntur.

Virgines desponsatæ, si a tertio raptæ c. 11.
 fuerint, sponsis reddantur, etiamsi a rapto- c. 19.
 re defloratæ fuissent. Qui servandæ virgi-
 nitatis promissum violant, eidem Disciplina c. 20.
 næ suberunt, ac bigami. Virgines cum vi-
 ris non habitent sororis nomine. Qui
 adulterium commiserit, aut ab uxore sua
 committi toleraverit, septem annis pœ-
 nitentiam aget. Qui commiserint pec-
 cata contra naturam, si id contigerit an- c. 16.
 te annum vigesimum, quindecim annis
 erunt prostrati, & quinque annis non of-
 ferent. Si in eadem peccata lapsi fue-
 rint post annum vigesimum, & uxores
 habeant, viginti quinque annis erunt
 prostrati, & quinque annis non offerent.
 Si peccaverint post annum vigesimum
 quintum, & uxorem habeant, nunquam
 recipient communionem, nisi in mortis
 articulo. c. 21.

Mulieres, quæ, ut foetum, fornicatione
 conceptum, perimant, abortus causa sunt,
 juxta antiquam legem non nisi ad vitæ terminum
 communicare possunt,

Hist. Eccles. Tom. III.

E nos

Sæculum IV. nos vero humanius acturi, pœnitentiam
 A C. 314 ad decem annos limitamus. Ecce! jam
 tum rigorem antiquæ disciplinæ mitiga-
 re incipiebant. Qui voluntarie occide-
 rint, semper inter prostratos erunt, & non
 nisi ad finem vitæ communionem acci-
 pient. Qui non voluntarie occiderint,
 pœnitentiam agent annis septem juxta
 antiquam Disciplinam, juxta novam an-
 nis quinque. Qui superstitionibus Paga-
 norum adhærent, qui Divinatores con-
 sulunt, qui præstigiatores in domos suas
 inducunt, ut pangant maleficia, vel sol-
 vant, quinque annis pœnitentiam agent,
 tribus annis prostrati erunt, & duobus
 annis non offerentes. Hi sunt Canones
 Concilii Ancyrani.

§. XVII.

Concilium Neo-Cæsariense.

Concilium Neo-Cæsariense haud multo
 post habitum sit, oportet; Eorum-
 dem, qui prius, Episcoporum pars inter-
 fuit, quorum primus iterum visitur Vita-
 lis Antiochenus, hinc utrique Concilio
 præsedisse videtur. Hic etiam leguntur
 nomina Basilii Amascensis, Leontii Cæsa-
 riensis in Cappadocia, Lupi Tarsensis,
 Narcissi Neroniadeni, & Longini Neo-
 Cæsariensis in Ponto, ubi Concilium con-
 gregatum. Celebrem hanc Ecclesiam
 red-